

PARTEKARZ (1) *sb m*

N pl part(e)kârze.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek będący na czyimś utrzymaniu [czyj]:

Szereg: »proznochlebownicy i partekarze«: A ták prozno chlebownicy y pártekarze Rzymfkiego Kroleftwá tym lie chlubić zwykli. *WujJudConf* 125v.

Synonimy: *chlebojedźca, proznochlebownik.*

ZCh